



ROUŠKA

ročník 24

číslo 3/21

Vydává Charita Bohumín, Štefánikova 957, Bohumín
tel: 593 035 046, mobil: 736766021, email : info@bohumin.charita.cz

BOJ S ROZTRŽITOSTÍ

Milí přátelé,

vždycky mám takový pocit, že když se blíží prázdniny a čas dovolených, blíží se s chvílemi odpočinku i čas na to, na co třeba ve všedním shonu čas není. A mám přání tyto okamžiky nějak zachytit. Víím, že každý prožívá podobné chvíle v jiné životní situaci. Nemocní a starší lidé tohoto o prázdninách moc jiného nevymyslí. Ale kéž i pro ně nadejde nějaké letní povzbuzení, útěcha či překvapení. Těm, kdo si to mohou dovolit, jistě přijde vhod něco přeorganizovat, něco změnit, aby člověk vystoupil z navykého a někdy i otrockého rytmu života a zakusil či poznal něco malinko jinak. Jsou poklady, které máme vedle sebe, a my jim nevěnujeme náležitou pozornost. Ať jsou v podobě našich nejbližších, nebo v tom, co je kolem nás. Papež František v jedné nedávné katechezi o modlitbě hovořil také o roztržitosti, což je v modlitbě zkušenost asi každého z nás. Chci ale zmínit jeho slova o tom, že roztržitost se netýká jen modlitby. Je to problém i v jiných oblastech života. Papež píše: ***Boj o získání a udržení soustředěnosti se netýká pouze modlitby. Pokud nedosáhneme dostatečného stupně soustředění, nelze prospěšně studovat ani dobře pracovat. Sportovci vědí, že v závodech se vítězí nejenom díky fyzickému tréninku, nýbrž také skrze duševní kázeň – zejména schopnost soustředěnosti a udržení pozornosti.***

Možná nám roztržitost brání vnímat a zakoušet to podstatné, co je ko-

lem nás. Jsme dotýkáni mnoha podněty, které čeří hladinu naší pozornosti, zejména k těm skutečnostem, které jsou na první pohled skryté a jejichž hloubku je potřeba nechat promluvit k našemu srdci. A srdce je k tomu vnímavé a přirozeně po tom touží. A tak každá chvíle ticha, procházka přírodou, čas a pozornost věnované druhému, a vše, co pomáhá uklidnit hladinu našeho nitra, je příhodným způsobem, jak bojovat se svou roztržitostí. Jak se nepřipravit o světlo pravdy, dobra a krásy. Následující slova papeže Benedikta XVI. nás učí, jak to dělat při pobytu v přírodě:

Příroda je velkolepá podívaná.

Tato překrásná „kniha“ se otevírá všem – jak malým, tak velkým.

V kontaktu s přírodou člověk znovu nalézá svou správnou dimenzi:

nově objevuje sám sebe jako nepatrné, avšak jedinečné stvoření, které se může setkat s Bohem,

protože je ve svém nitru otevřeno vůči Nekonečnému.

Člověk ve světě, který ho obklopuje, poznává stopy

dobra, krásy a Boží prozřetelnosti

a jakoby přirozeně se otevírá chvále a modlitbě.

"Kdo si zachová schopnost vidět krásu, nikdy nezestárne." (Gustav Janouch).

Jestliže naše oči zůstanou otevřené pro krásu Božího stvoření

a naše mysl pro krásu jeho pravdy,

můžeme opravdu doufat, že zůstaneme mladí

a že budeme budovat svět,

který odráží něco z oné božské krásy,

a tím inspiruje i budoucí generace, aby jednaly podobně.

(podle knihy 365 dní s Benediktem XVI.)

Bůh ví, co potřebujeme. V něžných impulzech svého Srdce a skrze svou Prozřetelnost nám to nabízí. Stvořil nás tak, že jsme schopni být vnímaví vůči kráse, dobru a pravdě. Sami víme, jak povznášející je krásná

hudba, krásný obraz, dotek pravdy z Písma či jiné duchovní četby, který zahání temnotu a otevírá cestu k poznání. Odevzdejme se tedy Božímu vedení, onomu vanutí Ducha Svatého, které jak vítr v létě přichází nečekaně a vane, kudy chce. A to „kudy“ se pomocí naší vnímavosti k dalším okolnostem života a pozornosti vlastního nitra, bychom se měli snažit pochopit.

Hodnotné zážitky i odpočinek nadcházejícího léta přeje

Aleš Ligocký

VŠEOBECNÝ ÚMYSL CHARITY

**Za zdárné naplnění projektu
Domova pro seniory U Kaple v Dětmarovicích**

KONKRÉTNÍ ÚMYSLY

- * Za obyvatele Jižní Moravy, kteří byli postiženi katastrofálním přírodním pohromou.
- * Za získání odborného zdravotnického personálu pro nový domov v Dětmarovicích
- * Za dva lidi, kteří se ocitli v nelehké životní situaci. Aby se jim dostalo potřebné pomoci.

LÉTO V DOMĚ SV. KLÁRY



Když jsem psala poslední článek, kde jsem se ohlížela za prvním rokem fungování Charitního domu sv. Kláry, měli jsme za sebou náročné období plné komplikací a stresu. I přes to jsem cítila mírný optimis-

mus a měla důvěru, že ty nejtěžší chvíle má služba snad za sebou. S potěšením mohu konstatovat, že se mé přání začalo plnit. Máme mnoho důvodů k radosti. S teplejším počasím se vše probouzí k životu. Zájemců o službu především na léto přibývá, postupně se uvolňují opatření související s Covidem a my můžeme tak vstřícněji reagovat na potřeby klientů. Řadě klientů se u nás daří dělat pokroky v samostatnosti, zejména díky trénování chůze s chodítkem. Povzbuzeni těmito úspěchy se snažíme stále pracovat na tom, aby u nás byli klienti spokojeni.

Se zlepšujícím se počasím jsme se zaměřili na venkovní prostory. Naši terasu nově zdobí truhlíky s květinami. Pro klienty je tam lavička, takže mohou hned z jídelny vyjít ven a užívat si teplého počasí. Zájem o pobyt venku mají zejména klienti, kteří se díky pobytu v nemocnici, nebo bariérám v domácím prostředí ven často nedostanou. Mnozí klienti tam



rádi tráví čas posezením u kávy či účastí na cvičení a jiných aktivitách, které pro ně připravuje naše aktivizační pracovnice. K našemu úsilí o zkrášlování venkovního posezení přispěla finančním darem také naše klientka p. Eva. Tímto bych jí chtěla za celý náš kolektiv poděkovat. Postupně se snažíme také o zvelebování prostor zahrady. Klienti i jejich návštěvy mohou využít posezení pod přístřeškem, kde byly zakoupeny nové lavičky a stůl. Postupně máme v plánu pořídit vyvýšené záhony a udělat cestičku v prostorách zadní zahrady. Věříme, že i díky těmto úpravám se budou klienti naší služby u nás cítit dobře.

Monika Adámková, sociální pracovnice sv. Kláry

OSOBY BEZ PŘÍSTŘEŠÍ S PSYCHIATRICKÝM ONEMOCNĚNÍM

V minulém vydání našeho časopisu Rouška jsem se již zmínila o tom, jak se v našich sociálních službách pro osoby bez přístřeší stále více ocitají lidé s psychiatrickým onemocněním. Abychom této cílové skupině více porozuměli, zúčastnili jsme se dne 26. května 2021 online (<https://armadaspasy.cz/konference/live-stream/>) Národní konference Armády spásy na téma Lidé bez domova s psychiatrickým onemocněním. Konference byla plná zajímavých témat stran odborníků z praxe. Zaujala nás natolik, že jsme se následně dne 17.6.2021 zúčastnili odborné stáže v domově se zvláštním režimem pro lidi bez domova v seniorském věku Armády spásy Domov přístav v Ostravě-Kunčičkách. I tato stáž byla pro nás přínosná. A co jsme si z konference a stáže odnesli? Především utvrzení v tom, že je stále nedostatečná kapacita služeb pro tuto cílovou skupinu, zejména pak domovů se zvláštním režimem. U nás v Bohumíně máme pouze jeden a čekací doba u všech je

někdy v nedohlednu. Proto tito lidé často pendlují mezi psychiatrickými nemocnicemi, ulicí, rodinou a známými (pokud ještě nějaké mají), ubytovnami, noclehárnami, nízkoprahovými denními centry pro osoby bez přístřeší, azylovými domy, někdy i sociálními byty, aj. Ve většině případů potřebují 24 hodinový dohled a podporu, kterou jim vyjmenované nedokáží poskytnout, nebo ano, ale jen v omezeném čase, nebo jen na přechodnou dobu. Proto bychom si přáli, aby stále vznikaly nové domovy se zvláštním režimem, když zájem o ně je stále vyšší a vyšší. Také jsme naznali, že práce s touto cílovou skupinou je velice náročná, proto bychom chtěli všem pracovníkům s ní pracujícím poděkovat, že tady pro ně jsou a popřát mnoho pozitivní energie, sil a motivace k další nelehké, ale smyslné práci.

Martina Orlová, vedoucí a sociální pracovnice Noclehárny a Denního centra pro osoby bez přístřeší

SMAŽENÍ VAJEČINY VE „SV. FRANTIŠKU“

Dne 6. 6. 2021 byl v našem Domově velký den. Už od rána přálo krásné, slunečné a teplé počasí a zaměstnanci domova sv. Františka se těšili na to, jak po dlouhé době, která byla plná omezení a nařízení, si společně s našimi klienty užijí odpolední posezení v zahradě Domova při příležitosti smažení vaječiny.

Tradice smažení vaječiny má připomenout konec velikonočních svátků a slaví se na slavnost seslání Ducha svatého tzv. Letnice, což bývá koncem května nebo počátkem června, tedy 50 dní od Velikonoc. Kdysi byl tento svátek velkou událostí. Tuto neděli se scházely celé rodiny a trávily pospolu toto smažení vajících v přírodě. Je škoda, že postupně tato hezká tradice zaniká.

V našem Domově se snažíme o to, aby byly tradice zachovány, a i když jsme slavili o týden později, velmi jsme si přáli, aby si klienti toto odpoledne užili. Tato akce byla plná dobrého jídla, pití, povídání, vzpomínání

a také písniček, ať už formou reprodukováné hudby anebo živé s kytarou.

Snažili jsme se navodit příjemnou atmosféru, takže vajíčka se letos opravdu smažila na otevřeném ohni, abychom byli všichni takzvaně při tom, pochutnali jsme si na výborné buchtě, kterou pro nás upekla dcera jedné z našich klientek.

Moc bych chtěla poděkovat všem, kteří přišli, pomohli a vytvořili úžasnou atmosféru a doufejme, že za rok „snažení vaječiny“ zopakujeme se stejným úspěchem.



Karla Novotná
zdravotní sestra

MÁTE DOMA TICHO?

Nedávno jeden muž v poradně vysvětloval svou svízelnou situaci a s jistou dávkou váhavosti sdělil i svůj pohled na věc.

Začalo to obecným dotazem, že si na něj stěžují sousedé v bytovém domě, protože on a jeho rodina jsou hluční. Probírali jsme pohled z

jeho strany i pohled ze strany ostatních nájemníků. Na této konzultaci by nebylo nic zvláštního, snad jen jeho pohled na věc, který v sobě má možná určitý smysl.

„Paní, já vím, že jsme hluční. A taky chápu, že to asi sousedům vadí. Ale něco bych vám rád řekl, neurazíte se? Řeknu vám, jaký je rozdíl mezi námi Romy a vámi bílými, neberte to ve zlém. Když jsme doma, bavíme se, vyprávíme, přijde návštěva, smějeme se a taky zpíváme, jasně, vím, někdy to trochu přeženeme, to nemá být. Ale vy bílí, když přijдете domů, zavřete se každý z vás do jiného pokoje, sedíte u počítače až do večera, to je pak jasné, že u vás je pořád ticho.“

A něco na tom asi je, říkám si. Možná si dáváme kafičko, ale každý v jiném pokoji u své televize. A děti si hrají, ale každý svou počítačovou hru. Možná se smějeme, avšak jen na obrazovku vlastního mobilu a možná se spolu bavíme, ale jen dáváním „lajků“. Není pak divu, že je v našich domácnostech takové ticho.

Lucie Fábryová, vedoucí Občanské poradny v Bohumíně

DAR POSTNÍ ALMUŽNY

**Chtěli bychom touto cestou poděkovat farníkům
i otci Petrovi z farnosti Rychvald
za zakoupení potravin a drogerie pro klienty
Noclehárny sv. Martina a Nízkoprahového denního centra.
Potřebné bylo zakoupeno z finančních příspěvků
získaným ze sbírky Postní almužna.**